

Morten Fabrin
landsdommer

Beretning

om en undersøgelse af nogle forhold i forbindelse med Skak-OL i Bled, Slovenien, oktober-november 2002.

Marts 2003

Indhold

A. Indledning.....	3
B. Undersøgelsens forløb.....	3
C. Undersøgelsens omfang og grundlaget for beretningen.....	6
D. Oversigt over beretningens indhold.....	9
E. Beretningens beskrivende del.....	10
1. Forløbet før OL.....	10
2. Indkvarteringen.....	10
3. Holdkortet til kvindeholdets kamp i 2. runde mod Georgien.....	12
4. Den fælles middag på Hotel Kompas.....	13
5. Sedlen til Louise Fredericia under 7. runde.....	14
6. Andre forhold under OL.....	15
7. Deltagelse i internationale møder.....	15
8. Den direkte episode mellem Dalsø og Steffensen.....	16
F. Bevismæssige og juridiske vurderinger.....	18
1. Forløbet før OL.....	18
2. Indkvarteringen.....	18
3. Holdkortet til kvindeholdets kamp i 2. runde mod Georgien.....	19
4. Den fælles middag på Hotel Kompas.....	19
5. Sedlen til Louise Fredericia under 7. runde.....	19
6. Andre forhold under OL.....	20
7. Deltagelse i internationale møder.....	21
8. Den direkte episode mellem Dalsø og Steffensen.....	21
G. Sammenfattende konklusion	22
H. Afsluttende bemærkninger.....	23

A. Indledning.

Under skakolympiaden i Bled i Slovenien indtraf der den 7. november 2002 en episode, hvor det danske kvindeholds leder, Lars Haugaard Steffensen sank sammen og angav, at lederen for det danske hold i Åben Række (herreholdet), Harry Dalsø, havde slået ham i maven. Lars Steffensen kom under behandling på hospital, og episoden gav blandt andet anledning til afhøring af begge parter i retten i Slovenien den 8. november 2002. Lars Steffensen rejste hjem til Danmark inden olympiadens afslutning.

Både Steffensen og Dalsø var på daværende tidspunkt medlemmer af Dansk Skak Unions Forretningsudvalg (FU). Steffensen trak sig efter hjemkomsten ud af udvalget, hvilket Dalsø ligeledes gjorde noget senere.

Episoden gav anledning til en for skakstof usædvanlig omfattende presseomtale i Danmark.

I et brev af 29. november 2002 anmodede Dansk Skak Unions (DSU) daværende formand, Ole Block, mig om at skrive et resumé om forløbet til brug for mødet i Dansk Skak Unions hovedbestyrelse (HB) den 7. december 2002 i Fredericia.

Jeg udarbejdede et sådant resumé på grundlag af de da foreliggende bilag, herunder skriftlige redegørelser fra Steffensen og Dalsø. Jeg deltog endvidere under behandlingen af det pågældende punkt i mødet den 7. december 2002, hvor HB besluttede at anmode mig om at foretage en nærmere undersøgelse, hvorunder begge parter skulle forsynes med samtlige sagens bilag og have lejlighed til at kommentere dem.

Allerede på dette møde gjorde jeg opmærksom på, at for så vidt angår selve den mulige voldsepisode kunne det ikke forventes, at jeg ville foretage en bevismæssig vurdering, jf. den nærmere begrundelse herfor i den følgende beretning. Jeg oplyste på mødet, at min beretning ville kunne forventes at foreligge i begyndelsen af februar 2003.

Det foreløbige resumé er i nødvendigt omfang indarbejdet i den følgende beretning.

B. Undersøgelsens forløb.

Ved brev af 10. december 2002 udsendte jeg til Dalsø og Steffensen de da foreliggende bilag med anmodning om at modtage deres bemærkninger, og med udtrykkelig anmodning om at sende kopi til den anden part, senest mandag den 30. december 2002. Jeg fastsatte samtidig endvidere en frist, der udløb tirsdag den 14. januar 2003 for parterne til herefter at afgive et eventuelt yderligere indlæg.

Den 30. december 2002 modtog jeg et indlæg fra Steffensen. Den 31. december 2002 kontaktede jeg telefonisk Dalsø, der oplyste, at han ikke havde nået at sende noget indlæg, og at han først skulle have et møde med sin advokat om en injuriersag, som han ville anlægge mod Steffensen. I den anledning indskærpede jeg den frist, der udløb den 14. januar 2003. Dalsø meddelte samtidig, at han ikke havde fået kopi af Steffensens indlæg. På min følgende telefoniske henvendelse til Steffensen bekræftede denne, at dette var rigtigt og beklagede, at han havde overset min anmodning herom, samt sendte kort efter kopi til Dalsø af sit indlæg.

Tirsdag den 14. januar havde jeg endnu ikke modtaget noget yderligere indlæg fra Dalsø. På baggrund af de to udtrykkelige tilkendegivelser af fristerne fandt jeg det ikke nødvendigt at rykke ham, men tog hans tavshed som udtryk for, at han ikke ønskede at afgive yderligere indlæg. Jeg begyndte derfor så småt at skrive min beretning.

Torsdag den 16. januar om aftenen blev jeg ringet op af Dalsø, der sagde, at han havde været syg, men at han ville kunne sende et indlæg i løbet af den kommende weekend, så jeg havde det senest mandag den 20. januar. Ved samme lejlighed spurgte han, om ikke fristen udløb den 18. januar, hvortil jeg måtte oplyse, at han både skriftligt og telefonisk var blevet gjort opmærksom på, at fristen udløb den 14. januar, men at jeg accepterede en udsættelse af fristen til mandag den 20. januar.

Uden at have hørt yderligere fra Dalsø modtog jeg med posten, men først onsdag den 22. januar, en 2-siders "redegørelse nr. 2" vedlagt yderligere 6 bilag på i alt 26 sider. En væsentlig del af det modtagne angår samarbejdsforholdene mellem Harry Dalsø og det daværende øvrige FU, navnlig Ole Block, men uden direkte forbindelse til OL. Jeg har fundet, at disse dele ligger uden for de emner, som jeg skal behandle som anført nærmere nedenfor under undersøgelsens omfang.

Blandt de bilag, som Dalsø sendte, var en udateret og ikke-underskrevet klage fra Louise Fredericia til DSUs daværende FU, der omhandlede 3 klagepunkter, nemlig 1) om proceduren for DSUs valg af holdleder for kvindeholdet, 2) om holdlederens generelle kompetence og 3) om Lars Steffensens adfærd i anledning af Louise Fredericias modtagelse af en seddel under 7. runde.

Blandt disse punkter har jeg alene valgt at behandle punkt 3) i min undersøgelse (undersøgelsens punkt 5), da det ikke er DSUs fremgangsmåde eller Lars Steffensens almindelige egnethed som holdleder, der er direkte genstand for min undersøgelse.

Da jeg blev gjort bekendt med, at Louise Fredericia ikke havde indgivet nogen klage, men at skrivelsen alene var et udkast hertil, sendt til FU's medlemmer, henvendte jeg mig til Louise Fredericia, der i en længere telefonsamtale oplyste, at dette var rigtigt. Kort efter sin hjemkomst fra Bled sendte hun skrivelsen til FU med betoning af, at den kun var et udkast, men meddelte senere, at hun trak den tilbage/ikke ville indgive den. Hun havde klart gjort opmærksom på, at det alene var et udkast, og hun udtrykte meget stærk utilfredshed med, at

Harry Dalsø, selv om han var klar over skrivelsens foreløbige karakter, havde udbredt skrivelsen til en videre kreds, herunder til pressen. På min direkte forespørgsel vedstod hun imidlertid rigtigheden af sine faktiske oplysninger i klageudkastets punkt 3) og accepterede, at jeg kunne anvende denne del af klageudkastet i min undersøgelse og - i referatform - i min beretning.

Af et fremlagt bilag fremgår, at Louise Fredericia i en mail af 10. november 2002 til Harry Dalsø meddelte, at hun var ved at udforme en klage og forespurgte om procedurerne herfor. Den 13. november 2002 sendte hun under emnet "Uofficiel klage" til Harry Dalsø en meddelelse stilet til Ole Block med udtrykkelig anførsel af, at den kun var sendt uofficielt, og at hun forventede, at den senere ville blive underskrevet af Anne Bekker-Jensen og eventuelt flere andre af kvindeholdets spillere. I en mail af 18. november 2002 meddelte Louise Fredericia til Ole Block, at den forventede klage ville "omhandle DSUs procedure omkring kvindeholdet til OL, dvs aflysning/udtagelse/og indflydelse på holdlederen. Det første udkast jeg sendte dig ønsker jeg at du ser bort fra."

Efter Lars Steffensens anmodning gav jeg ham en frist til lørdag den 1. februar 2003 til at kommentere Dalsøs seneste indlæg på grund af omfanget af dette, og fordi Dalsø havde valgt først at afgive det så sent i det forløb, jeg havde planlagt og udtrykkeligt havde bekendtgjort. Jeg meddelte Steffensen, at han kunne begrænse sine eventuelle bemærkninger til de emner, som mit foreløbige resumé omhandlede. Jeg modtog herefter den 30. januar 2003 Lars Steffensens indlæg med 4 yderligere bilag.

Den 4. februar 2003 modtog jeg fra Per Andreasen et brev skrevet på foranledning af Lars Steffensen.

Den 5. februar 2003 fastsatte jeg for Dalsø og Steffensen en absolut frist til udløb den 12. februar 2003 for eventuelle yderligere indlæg og meddelte dem, at sagen i øvrigt fandtes tilstrækkeligt oplyst til, at jeg kunne skrive min beretning. Jeg meddelte også, at hvis jeg herunder stødte på behov for at indhente yderligere oplysninger, ville jeg gøre dette, og skulle der herved komme noget frem, som jeg tillagde væsentlig betydning, ville de få lejlighed til at kommentere det.

Den 5. februar 2003, efter at have afsendt min fristfastsættelse, modtog jeg fra Harry Dalsø en "Redegørelse nr. 3" med 3 bilag med oplysning om, at dette ville blive det sidste fra Dalsø. Redegørelsen med bilag havde krydset mit brev af 5. februar 2003 til parterne. I den anledning skrev jeg den 6. februar til parterne og fastholdt den frist til den 12. februar, som jeg havde fastsat.

Den 7. februar gjorde Lars Steffensen mig telefonisk opmærksom på, at han ikke fra Harry Dalsø havde modtaget kopi af de bi lag, Dalsø nylig havde sendt til mig. Lørdag den 8. februar sendte jeg derfor kopi af disse bilag til Steffensen og forlængede derfor den tidligere fastsatte frist for indgivelse af eventuelle yderligere indlæg til den 15. februar.

Den 14. februar modtog jeg fra Lars Steffensen en supplerende redegørelse med yderligere 2 bilag. Den 18. februar modtog jeg fra Harry Dalsø en "Redegørelse nr. 4" med 2 bilag og yderligere kopi af en mail benævnt som "ikke som bilag, men til orientering".

I Dalsøs redegørelse nr. 4 anførte han, at han ikke havde sendt kopi til Lars Steffensen. Den 19. februar sendte jeg derfor til Steffensen kopi af alt det, jeg senest havde modtaget fra Dalsø. Samtidig meddelte jeg i brev til begge parter, at jeg ikke ønskede at modtage dokumenter, som den anden part ikke samtidig fik tilsendt kopi af, hvorfor også den af Dalsø vedlagte mail blev sendt af mig i kopi til Steffensen. Jeg meddelte endvidere begge parter, at jeg ikke ønskede at modtage mere materiale fra dem, medmindre jeg selv anmodede herom.

Den 22. februar modtog jeg fra Lars Steffensen et brev med et 5-siders bilag. På baggrund af min klare meddelelse af 19. februar returnerede jeg materialet til Steffensen med bemærkning om, at det ikke havde en så fundamental betydning for min undersøgelse, at jeg ville se bort fra min nævnte meddelelse.

I øvrigt har Lars Steffensen ringet til mig - vel ca. 20 gange - med især forskellige spørgsmål om fremgangsmåden ved undersøgelsen. Harry Dalsø har ringet til mig én gang, den 16. januar 2003.

C. Undersøgelsens omfang og grundlaget for beretningen.

Som grundlag for beretningen har jeg haft følgende bilag:

- 1) Mail-korrespondance mellem Harry Dalsø og Matjaz Bercon, Globtour,
- 2) Statement fra Matjaz Bercon,
- 3) Udskrift af slovensk retsbog,
- 4) Lægeerklæring fra Sygehuset i Jesenice, Røntgen Afd.,
- 5) Lægeerklæring fra samme, Kirurgisk Ambulatorium,
- 6) Analyseresultater fra samme,
- 7) Lægeerklæring fra læge Ulf Felsager,
- 8) Ole Blocks mail-korrespondance med Geurt Gijssen,
- 9) Ole Blocks mail-korrespondance med Matjaz Bercon,

- 10) Mail-korrespondance mellem Per Andreasen og bl.a. Ole Block,
- 11) Udateret redegørelse fra Harry Dalsø,
- 12) Udateret redegørelse fra Lars Steffensen,
- 13) Ole Blocks anmodning til mig af 29/11 2002,
- 14) Sammes skrivelse til mig af 3/12 2002,
- 15) Mit foreløbige resumé af 4/12 2002,
- 16) Referat af HB-møder 1/9 og 5/10 2002,
- 17) Referat af HB-møde 7/12 2002,
- 18) Redegørelse nr. 2 fra Lars Steffensen sendt med skrivelse af 28/12/2002,
- 19) Redegørelse nr. 2 fra Harry Dalsø modtaget 22/1 2003,
- 20) Udkast til klageskrivelse fra Louise Fredericia
- 21) Uddrag af Harry Dalsøs mail-korrespondance 19/8 - 21/10 2002 om tilrettelæggelsen af rejsen,
- 22) Uddrag af Harry Dalsøs mail-korrespondance med bl.a. Ole Block i juli 2001 om eventuelt lån til Dansk Bridgeforbund,
- 23) Uddrag af Harry Dalsøs mail-korrespondance med bl.a. Ole Block september 2001,
- 24) Uddrag af bl.a. Harry Dalsøs mail-korrespondance 25.- 27/9 2002 om bl.a. kvindeholdsdeltagelse ved OL,
- 25) Uddrag af bl.a. Lars Steffensens mail-korrespondance med Harry Dalsø om et datamatikerprojekt om kartotekssystem,
- 26) Lars Steffensens "Redegørelse 2. omgang" modtaget den 30. januar 2003,
- 27) Lars Steffensens mail-korrespondance med kvindeholdets spillere af 2/10 og 20/10 2002,
- 28) Lars Steffensens mail-korrespondance med Globtour 24/10 2002,
- 29) Lars Steffensens mail-korrespondance med Harry Dalsø af 11/10 2002,
- 30) Lægeerklæring om Lars Steffensens sygdom i januar 2002,
- 31) Skrivelse fra Per Andreasen modtaget den 4/2 2003,
- 32) Redegørelse nr. 3 fra Harry Dalsø modtaget den 5/2 2003,
- 33) Mail-korrespondance mellem Harry Dalsø og Louise Fredericia af 10. og 13. november 2002,
- 34) Indkvarteringsbilag fra Globtour,
- 35) Holdopstillinger for herreholdet,
- 36) Redegørelse fra Lars Steffensen modtaget den 14/2 2003,

- 37) Mail af 18/11 2002 fra Louise Fredericia til Ole Block,
- 38) Mailkorrespondance af 13/11 og 18/11 2002 mellem bl.a. Harry Dalsø og TV2,
- 39) Redegørelse nr. 4 fra Harry Dalsø modtaget den 18/2 2003,
- 40) Mailkorrespondance af november 2002 om især Harry Dalsøs kontakt med pressen,
- 41) Mailkorrespondance af 16/11 og 17/11 2002 mellem Harry Dalsø og henholdsvis Henrik Knudsen og TV2,
- 42) Mail af 7/11 2001 fra Per Andreasen til FU.

Jeg har endvidere bemærket, at Harry Dalsø i et indlæg under lederforumrubrikken på DSUs hjemmeside den 4. december 2002 har bekendtgjort, at han i et brev af 3. december 2002 til Lars Steffensen har krævet, at denne fører sandhedsbevis for sine påstande om, at Dalsø skal have slået ham ned, idet Dalsø ellers vil rejse injuriersag. Dalsø har i samme indlæg meddelt, at han desuden vil sagsøge enhver, der påstår eller udtaler lignende.

Hovedbestyrelsen har forudgående accepteret, at jeg har gennemført undersøgelsen uden at foretage egentlige afhøringer.

Jeg har overvejet, hvorvidt jeg burde foretage yderligere undersøgelser end sket, navnlig ved eventuelt at henvende mig til flere af de spillere, der deltog i olympiaden. Jeg har imidlertid skønnet, at dette ikke er nødvendigt for undersøgelsen. Yderligere forklaringer fra spillerne ville formentlig i det væsentlige alene kunne tjene til oplysning om et eventuelt motiv til den mulige voldsepisode, og da jeg som anført nedenfor afstår fra at bedømme denne episode, har jeg ikke fundet sådanne forklaringer fra spillerne nødvendige. Jeg har herved også lagt en vis vægt på, at det ville blive meget tidkrævende at indsamle og referere disse vidneforklaringer, og at det i høj grad ville forsinke afgivelsen af beretningen. En sådan forsinkelse har jeg vurderet som meget uhensigtsmæssig. Sagens to hovedpersoner er udtrådt af FU, og der blev på delegeretmødet i DSU den 21. december 2002 endvidere valgt ny unionsformand. Det primære må være, at dansk skak nu ser fremad, og da jeg i øvrigt skønner, at min undersøgelse har kunnet foretages fuldt forsvarligt på det grundlag, der foreligger, har jeg begrænset dens omfang som sket.

D. Oversigt over beretningens indhold.

Beretningen omfatter følgende punkter:

1. Forløbet før OL.
2. Indkvarteringen.
3. Holdkortet til kvindeholdets kamp i 2. runde mod Georgien.
4. Den fælles middag på Hotel Kompas.
5. Sedlen til Louise Fredericia under 7. runde.
6. Andre forhold under OL.
7. Deltagelse i internationale møder.
8. Den direkte episode mellem Dalsø og Steffensen.

Jeg er opmærksom på, at også andre temaer kunne have været gjort til genstand for undersøgelse, men har bemærket, at de nævnte 8 punkter er dem, som Dalsø og/eller Steffensen i begyndelsen selv især har koncentreret deres indlæg om. Desuden har jeg fundet, at forskellige samarbejdsforhold i det daværende FU uden direkte forbindelse til OL ligger uden for rammerne af den undersøgelse, som jeg bør foretage. Navnlig i deres senest indkomne indlæg med bilag har Harry Dalsø og Lars Steffensen beskæftiget sig med Dalsøs kontakt med pressen efter OL. Heller ikke denne del har jeg fundet anledning til nærmere at omtale.

Beretningen omfatter dels en beskrivende del med referat af parternes og andres oplysninger og bemærkninger og dels en vurderende del med min bedømmelse af, hvad der efter min opfattelse bevismæssigt kan lægges til grund og min bedømmelse af, hvorvidt der på dette grundlag kan rejses kritik mod nogen af parterne.

Med HB's forudgående tilladelse har jeg drøftet beretningen med min kollega og holdkammerat, landsdommer Olav Dalsgaard Larsen. Det er imidlertid mig, der er eneansvarlig for beretningens indhold.

E. Beretningens beskrivende del.

1. Forløbet før OL.

Ole Block har oplyst, at han sommeren 2002 meddelte Harry Dalsø, at såfremt denne ved påsken 2003 ville genopstille som kandidat til FU, ønskede Block ikke at sidde i udvalget sammen med Dalsø. Block har endvidere oplyst, at udvalgets medlemmer bortset fra Dalsø (Block, Erik Mouridsen, Henrik Knudsen og Steffensen) den 5. oktober 2002 meddelte, at de ville søge en anden kandidat end Dalsø valgt i påsken 2003.

Lars Steffensen har blandt andet anført, at han den 13. oktober 2002 blev ringet op af Dalsø, som fremsatte trusler om at ordne Steffensen, hvis denne tog til Bled som holdleder. I Dalsøs ordvalg indgik også, at han tiltalte Steffensen som "invaliderede syg fis". Omkring den 20. oktober 2002 fik Steffensen problemer med, hvem der var tiltænkt 1. brættet på kvindeholdet i den første periode, indtil Nina Højberg kunne nå frem. Steffensen traf, efter at have konsulteret Erik Mouridsen og Per Andreasen, afgørelse om, at pladsen skulle tilfalde Oksana Vovk, hvilket Louise Fredericia blev meget skuffet over og forsøgte at få Steffensen til at ændre sin beslutning. Ifølge Steffensen forsøgte Dalsø gennem en af kvindeholdets spillere at opnå enighed om, at Steffensen ikke skulle rejse med til Bled.

Harry Dalsø har ikke kommenteret det, som Lars Steffensen i denne forbindelse har anført.

2. Indkvarteringen.

Lars Steffensen har anført, at han inden afrejsen havde talt med Matjaz Bercon, Globtour, om indkvarteringen. Dalsø meddelte onsdag aften den 23. oktober (aftenen før afrejsen) Steffensen, at kvindeholdet skulle have boet på et hotel (Lukanc) 7 km fra Bled, men at Dalsø havde sørget for flytning til Hotel Kompas i Bled. Steffensen forsøgte på grund af sin skepsis ved Dalsøs oplysninger ved opringninger til Bled at få dette bekræftet, og han fik herved at vide, at kvindeholdet var placeret på Pension Lukanc. Steffensen forsøgte samme aften og nat at få dette ændret. Ved ankomsten til Bled oplyste Globtour til Steffensen, at Dalsø telefonisk før afrejsen havde udtalt, at han var fuldstændig ligeglad med kvindeholdet, som han ønskede så langt væk som overhovedet muligt, samt at Danmark - som eneste nation - havde anmodet om at få delt holdene

ved indkvarteringen. Steffensen fik senere Globtour til at flytte kvindeholdet til et pensionat, "Diana", i Bled, dog således, at middags- og aftensmaden spistes på Hotel "Krim".

Harry Dalsø har anført, at han inden afrejsen ringede til Steffensen og oplyste, at han havde fået at vide, at de skulle bo på en 2-stjernet pension 7-9 km fra Bled, og at han havde fået det ændret til det 4-stjernede Hotel Kompas i Bled. I sin redegørelse har Dalsø endvidere anført, at kvindeholdet ved ankomsten blev afvist fra Hotel Kompas med den begrundelse, at hotellet intet havde fået at vide om kvindeholdet, og at Steffensen på et engelsk, der var "en del rusten", under de følgende drøftelser med Globtour truede med sagsanlæg, hvilket fik Globtour til at meddele, at kvindeholdet kunne tage pensionen eller rejse hjem.

Af **mails** fremlagt af Harry Dalsø fremgår, at han den den 17. oktober 2002 kl. 10.41 bad Matjaz Bercon om at sende navnet på herreholdets hotel. Samme dag kl. 11.16 svarede Bercon ved at oplyse, at begge danske hold ville blive indkvarteret på Pension Lukanc nær Bled, og at daglig transport ville blive organiseret.

Kl. 13.20 samme dag sendte Dalsø følgende mail til Bercon:

"Dear Mr. Bercon.

I'm not satisfy with your choice of Hotel for the danish men/s team. I'll hope you will give us one af our choises form the formular I gave my order on.

The Hotel was

- 1.Hotel park
- 2.Golf Hotel
- 3.Hotel Ribno.

I'll send you my order once again.

Regards

Harry Dalsø"

Den 21. oktober kl. 10.15 rykkede Dalsø Bercon, der samme dag kl. 11.20 meddelte Dalsø, at indkvartering ville finde sted på det 4-stjernede Hotel Kompas, hvilket Dalsø bekræftede med tak kl. 11.30, og Bercon kvitterede kl. 11.40 med et "You're welcome".

Den 23. oktober kl. 20.00 sendte Dalsø til Steffensen kopi af en del af sin korrespondance med Bercon, nemlig af de mails, der var sendt den 21. oktober kl. 11.20, 11.30 og 11.40. Det fremgår ikke heraf, til hvem eller hvor mange personer Dalsø havde bestilt plads til danskerne på Hotel

Kompas, og han vedlagde ikke kopi af sin mail af 17. oktober kl. 13.20, hvori han kun havde ændret bestilling for herreholdet.

Af mails fremlagt af Lars Steffensen fremgår, at han den 24. oktober kl. 04.44 i en mail til Matjaz Bercon henviste til en telefonsamtale den foregående aften om at få kvindeholdet indkvarteret på Hotel Kompas og understregede vigtigheden heraf eller eventuelt indkvartering på Hotel Golf. Den 24. oktober kl. 08.12 svarede Globtour ved at meddele, at Matjaz Bercon ville forsøge at få indkvarteret Steffensen og kvindeholdet på Hotel Kompas.

I en mail af 25. november 2000 forespurgte Ole Block Matjaz Bercon om omstændighederne ved indkvarteringen af de to danske hold. **Matjaz Bercon** har herom i en mail af 26. november 2002 blandt andet oplyst, at man besluttede at indkvartere begge danske hold på det 4- stjernede "Penzion Lukanc" 3 km fra Bleds centrum. Dalsø insisterede herefter på at få herreholdet indkvarteret på et hvilket som helst hotel i Bled, fordi det var meget vigtigt for holdet at være i byens centrum og oplyste, at det ikke var vigtigt for holdene at være sammen, samt "Even more - that he don't care for female team". Herreholdet blev derpå indkvarteret på Hotel Kompas. Herefter henvendte Steffensen sig, og Bercon forklarede ham, at han ville finde et sted til kvindeholdet i centrum efter olympiadens start, og dette skete på et pensionat efter én overnatning i Penzion Lukanz.

Af en mail fra **Henrik Knudsen** fremgår, at denne den 12. november 2002 havde en telefonsamtale med Per Andreasen, der var i Bled som turist, og at Andreasen af Globtours chef skulle have fået at vide, at kvindelandsholdet på Dalsøs opfordring var flyttet så langt væk fra herreholdet som muligt, samt at Dalsø over for chefen havde udtrykt "I dont care a shit about the women team".

Per Andreasen har i en mail oplyst, at han i Bled af Steffensen blev gjort bekendt med den pågældende udtalelse fra Dalsø, og da den for ham lød temmelig usandsynlig og måske var et udtryk for sprogforbistring, henvendte han sig til Globtours chef, der imidlertid bekræftede over for Andreasen, at Dalsø havde udtalt sig som anført.

3. Holdkortet til kvindeholdets kamp i 2. runde.

Harry Dalsø har anført, at Steffensen inden kvindeholdets kamp mod Georgien ikke havde afleveret holdkortet, hvorfor der så skulle spilles med spillerne 1-3, af hvilke Nina Høiberg (nr. 1)

endnu ikke var nået frem. I forbindelse hermed truede Steffensen arrangørerne med "al landsens ulykker". Danskerne fik lov at stille med de 3 tilstedeværende spillere, og georgierne afslog et tilbud om ekstra forberedelsestid.

Lars Steffensen har anført, at han indleverede holdopstillingen til 2. runde rettidigt.

Oksana Vovk har i sin artikel om OL i Skakbladet nr. 1/2003, side 26, skrevet, at Steffensen havde afleveret holdtilmeldingen.

Efter forespørgsel fra Ole Block har **hovedturneringsleder Geurt Gijssen** i en mail af 25. november 2002 oplyst, at de første runder var meget hektiske for ham, og at han derfor ikke husker alt, hvad der skete i den periode. Men han husker svagt, at fra ét hold, og han er næsten sikker herpå, blev holdopstillingerne til runde 1 og 2 modtaget før runde 1, og det var fra det danske hold.

4. Den fælles middag på Hotel Kompas.

Lars Steffensen har anført, at han i forbindelse med 8. runde blev bekendt med, at Dalsø uden at orientere Steffensen havde inviteret kvindeholdets spillere til middag om aftenen. Da Steffensen var uden kendskab hertil og ikke var inviteret, meddelte han, at kvindeholdet ønskede at spise det sædvanlige sted. Senere fik Steffensen bekræftet invitationen samt at alle var inviteret med. Da han fik bekræftet, at alle kvindeholdets deltagere ønskede at deltage, lod han sig overtale til også selv at tage med. Han var ikke klar over, at det var Davor Palos fødselsdag.

Harry Dalsø har herom anført, at han i anledning af Davor Palos 17-års fødselsdag havde inviteret kvindeholdet til spisning på herreholdets hotel og derfor fik flyttet kvindeholdets middag, hvilket bekræftedes af receptionen på herreholdets hotel. Ved ankomsten til middagen oplystes det, at den var aflyst, ifølge Globtour på foranledning af kvindeholdets leder, der dog senere havde fortrudt og forgæves havde bedt Globtour om at genbestille. Da Dalsø tilbød at betale for middagen, blev den gennemført alligevel.

Af en fremlagt engelsksproget **erklæring fra Matjaz Bercon** fremgår, at Dalsø om morgenen bad ham arrangere en middag om aftenen for også kvindeholdets spillere på Hotel Kompas og at aflyse kvindeholdets ordinære middag på dette holds faste spisested, Hotel Krim, hvilket Bercon derefter gjorde. Da Steffensen afslog invitationen, aflyste Bercon middagen på Hotel Kompas. Om aftenen ringede Steffensen og bad Bercon genarrangere den bestilte middag på Hotel Kompas, hvilket Bercon afslog og forklarede, at Steffensen kunne spise middag på Hotel Kompas, men at Steffensen så selv var ansvarlig for omkostningerne. Næste dag informerede Hotel Kompas Bercon om, at

kvindeholdets spillere deltog i middagen på Hotel Kompas, og at Dalsø havde betalt for kvindeholdets spillere.

5. Sedlen til Louise Fredericia under 7. runde.

Lars Steffensen har blandt andet omtalt en episode under 7. runde i kvinderækken, hvor kamplederen henvendte sig til Steffensen og gjorde opmærksom på, at Louise Fredericia under partiet havde modtaget en seddel, og hvilken risiko for mistanke og eventuelt tab, dette kunne føre til. Steffensen tog bl.a. sagen op ved holdmødet om aftenen og medgiver, at han da kunne have fremlagt sagen anderledes end sket.

Harry Dalsø har herom anført, at han en aften blev opsøgt af den pågældende spiller, der fortalte, at Steffensen havde beskyldt hende for at snyde med en seddel, og at turneringslederen havde været ved at fratage holdet alle 3 points. Hun ønskede derfor Dalsøs bi stand til at kontakte turneringslederen, men Steffensen kunne ikke udpege den pågældende turneringsleder. Ifølge Dalsø kontaktede han (Dalsø) den øverste ansvarlige turneringsleder, Geurt Gijssen, ifølge hvem ingen kendte til den pågældende beskyldning.

Louise Fredericia har i sit udaterede - og senere tilbagetrukne - klageudkast blandt andet anført, at en svensker lagde en seddel på hendes bord, mens hun var i trækket. Uden at åbne sedlen skubbede hun den i Lars Steffensens overværelse frit og synligt frem, og hun lod den ligge og åbnede den først - i turneringslederens og svenskerens overværelse - da partiet ca ½ time senere var afsluttet. Sedlen viste sig at være en besked om svenskerens mail-adresse, da han skulle rejse samme aften. Om aftenen kort før holdmødet blev hun af en holdkammerat gjort opmærksom på, at Lars Steffensen havde den opfattelse, at holdet trods en 3-0 sejr havde været ved at tabe 3-0 på grund af sedlen. Under det følgende holdmøde havde Lars Steffensen sagt, at han var blevet grebet i armen af en turneringsleder, som havde sagt, at Louise Fredericia adskillige gange under sine partier havde modtaget sedler. Steffensen havde under holdmødet nedgjort, hånet og ydmyget Louise Fredericia og insinueret, at hun havde snydt, samt påstået, at hun med det samme havde rejst sig, taget sedlen med ud og læst den. Lars Steffensen havde flere gange ændret sin fremstilling af forløbet. Louise Fredericia havde taget Harry Dalsø med som bisidder for sammen med Steffensen at opsøge den pågældende turneringsleder, men Steffensen kunne ikke udpege vedkommende.

Per Andreasen har meddelt, at Steffensen efter partiet og inden holdmødet søgte råd hos Andreasen og da gav den samme version af sagen, som han har givet i sin redegørelse.

6. Andre forhold under OL.

Lars Steffensen har blandt andet anført, at Dalsø under kvindeholdets første runde, da han kom forbi, greb ind og protesterede mod en modstanders manglende overholdelse af noteringspligten - trods Steffensens overvejelser og beslutning om forinden, for ikke at forstyrre den danske spiller, ikke at gribe ind. Omkring 5. runde forsøgte Dalsø ved forskellige ublu ordvalg at få Steffensen til at rejse hjem.

Harry Dalsø har ikke kommenteret disse forhold.

7. Deltagelse i internationale møder.

Af referatet fra **HB-mødet den 1. september 2002** fremgår under punkt 2 blandt andet:

"Der afholdes FIDE kongres i Bled i november i forbindelse med Skakolympiaden, og der er samme sted ordinær kongres i ECU.

.....

Unionen påregner ikke at deltage, men vil give fuldmagt til et andet nordisk forbund, der deltager i kongressen.

HB ønskede, at Harry Dalsø deltog i møderne i det omfang det ville kunne indpasses i rollen som holdleder. Der gives derfor ikke fuldmagt til andet forbund."

Ole Block har oplyst, at da Lars Steffensen senere blev udpeget som holdkaptajn for kvindeholdet (Den 1/9 2002 var det endnu ikke besluttet at sende et kvindehold til OL), besluttede Block sammen med Henrik Knudsen og Erik Mouridsen, at Lars Steffensen skulle deltage i møderne i ECU og NSF i det omfang, det ville kunne indpasses i rollen som holdleder, og der foretoges anmeldelse heraf til de to organisationer. Harry Dalsø var da anmeldt som delegeret til FIDE-mødet, og Block var ikke opmærksom på, at der faktisk forelå en HB-beslutning om, at Dalsø også skulle deltage i ECU- mødet. Ole Block har oplyst, at han efter OL over for Dalsø har beklaget dette forhold.

Harry Dalsø har anført, at han af HB var pålagt at deltage i møderne i ECU og FIDE, og han kendte intet til, at Steffensen skulle deltage i internationale møder.

8. Den direkte episode mellem Dalsø og Steffensen.

Af den engelsksprogede oversættelse af retsbogen fra kriminaldommeren i Radovljica, Gorenjska, for den 8. november 2002 fremgår - i min danske oversættelse - at Steffensen og Dalsø forklarede følgende:

Lars Steffensen forklarede blandt andet:

"I morges kom jeg for at registrere mit hold. Jeg er leder for kvindeholdet ved Bled-olympiaden. Jeg kom lidt tidligere denne dag, fordi jeg havde to vigtige møder med de europæiske og nordiske skakforbund senere. Da jeg ankom til stedet, mødte jeg lederen for herreholdet, Dalsø. Han spurgte mig, om jeg agtede at deltage i møderne. Jeg svarede, at jeg var sendt til møderne af formanden for Dansk Skak Union, og at jeg agtede at deltage i møderne, og det var grunden til, at jeg var på stedet så tidligt. Han svarede vredt, at i så fald kunne han ikke garantere min sikkerhed. Det skete alt sammen hurtigt. Med sin knytnæve slog han mig hårdt i maven. Jeg ved, jeg faldt om på gulvet. Jeg husker det svagt. Jeg tror, at jeg endda besvimele. Min mave gjorde meget ondt. Dalsø greb mig i jakken, løftede mig voldsomt og anbragte mig på en stol. Jeg bad Dalsø om ikke at flytte mig, fordi det gjorde meget ondt. Det første, jeg husker nøjagtigt, var lægen, som kom ind i lokalet. Jeg husker, at Dalsø nævnte for lægen, at jeg kun foregav smerte. Så blev jeg bragt til hospitalet i Bled og senere til hospitalet i Jesenice. På udtrykkelig forespørgsel svarer jeg, at jeg ikke råbte ad Dalsø. Jeg var der, og jeg fortalte ham kun, at jeg skulle til et møde. Jeg vil tilføje, at jeg har svær osteoporosis, og at jeg bærer krave for at støtte min hals.....Jeg svarer, at Dalsø kendte til min helbredstilstand, da vi har kendt hinanden i adskillige år, og vi arbejder sammen i den danske skakorganisation. Jeg har båret halskrave i adskillige år, dvs. ca. 11 år. For 3 måneder siden gennemgik jeg en blindtarmsoperation.....Jeg har også problemer med min lever. Jeg er dybt chokeret, jeg frygter for min sikkerhed og foretrækker at rejse hjem....."

Harry Dalsø forklarede blandt andet:

"..... Jeg slog ikke Steffensen. Jeg var 1,5 meter fra ham hele tiden. Da jeg kom ind i hallen, var Steffensen allerede ved bordet. Jeg sagde til ham, at den dag havde kvindeholdet gode chancer mod det norske hold. Jeg fortalte ham, at det var blevet aftalt med svenskerne og nordmændene, at der skulle være en nordisk turnering i Århus for at fejre 100- års jubilæet for Dansk Skak Union. Jeg vendte mig og overgav holdpapirerne til dommeren ved bordet. Dommeren havde travlt med numrene på bordet, og pludselig hørte vi Steffensen, som lå på knæ, klage sig over mavesmerter og anmode om, at nogen ville tilkalde en ambulance.....Jeg tog Steffensen om skuldrene og anbragte ham på en stol. Steffensen sagde, at jeg havde slået ham. Der var mange mennesker i hallen på det tidspunkt. Noget senere kom lægen og bragte Steffensen derfra. Lad mig gentage, at der var mange vidner, som imidlertid ikke så nogen vold. Steffensen har en underlig og stærk fantasi, og han opfinder historier, som ikke fandt sted, hvilket kan bekræftes af spillerne på holdet.....detaljer om, hvad jeg sagde om ting, som Steffensen finder på: En spiller på mit hold fejrede sin 17-års fødselsdag. Da vi boede på to forskellige hoteller, Krim og Kompas, arrangerede jeg med receptionen på Krim, at vi kunne spise middag sammen på Kompas. Om aftenen fik vi at vide, at arrangementet var blevet aflyst. Jeg undersøgte dette og fandt ud af, at Steffensen havde gjort det."

De **slovenske lægeerklæringer** om undersøgelserne af Steffensen foretaget den 7. november 2002 viste intet unormalt, udover at patienten havde smerter omkring og over navlen.

Lars Steffensens egen læge, **Ulf Felsager, Århus**, har den 11. november 2002 undersøgt Steffensen og har i en erklæring af 19. november 2002 udtalt, at der ved objektiv undersøgelse er fundet betydelig direkte ømhed af 8.-10. ribben i højre side ud for medioklavikulærlinien. Området er ligeledes fundet hævet. Der er normal lungestetoskopi. Røntgenundersøgelse har udelukket brud. Konklusionen er kvæstelse af højre brystkasse. Behandling er med stærke smertestillende tabletter i fast dosering, og forventet varighed er 3-6 uger.

Geurt Gijssen har i den ovenfor under 3. nævnte mail oplyst, at hans svar under dette punkt giver ham anledning til at nævne det åbenlyst dårlige forhold mellem de to danske holdledere. En morgen ca. kl. 08.30 så Gijssen kvindeholdets leder sidde på en stol i spillelokalet og øjensynligt have mange smerter. Da Gijssen spurgte, hvad der var sket, sagde den anden holdleder (i min danske oversættelse) "Han har problemer med sin mave". Gijssen var meget overrasket og chokeret, da kvindeholdets leder reagerede med "Han er en løgner, han slog mig ned".

F. Bevismæssige og juridiske vurderinger.

I det følgende fremkommer mine vurderinger af bevismæssig og juridisk karakter.

Ad 1. Forløbet før OL.

Steffensens oplysninger om denne del af forløbet er ikke imødegået af Dalsø, og der er heller ikke i øvrigt nogen grund til at betvivle rigtigheden af Steffensens oplysninger.

Det kan herefter lægges til grund, at Steffensen den 13. oktober 2002 blev ringet op af Dalsø, som fremsatte trusler om at ordne Steffensen, hvis denne tog til Bled som holdleder, og at han også i den forbindelse tiltalte Steffensen på en stærkt krænkende måde. Det kan endvidere lægges til grund, at Dalsø trods unionens udpegning af Steffensen som holdleder, ved henvendelse til en af kvindeholdets spillere forsøgte at skabe stemning for, at Steffensen ikke skulle rejse med til Bled.

De anførte handlinger fra Dalsøs side må anses som stærkt kritisable.

Ad 2. Indkvarteringen.

Efter indholdet af navnlig Harry Dalsøs mail af 17. oktober 2002 kl. 13.20, sammenholdt med indholdet af de øvrige mails samt oplysningerne fra Steffensen, der er stærkt underbygget af oplysningerne fra Per Andreasen og Matjaz Bercon, kan det lægges til grund, at Dalsø inden afrejsen alene fik flyttet herreholdet til Hotel Kompas. Derimod foregav han - muligvis kun stiltiende - over for Steffensen, at flytningen omfattede begge hold. Jeg finder det utvivlsomt, at Dalsø indså, at han ved sine meddelelser til Steffensen bragte denne i en vildfarelse om indkvarteringsstedet for kvindeholdet. Det var alene Steffensens velbegrundede skepsis ved Dalsøs oplysninger, der førte til, at han selv henvendte sig til Globtour, hvis mail af 24. oktober kl. 08.12 gav Steffensen forhåbning om, at også kvindeholdet kunne indkvarteres på Hotel Kompas, hvorfor han henvendte sig med holdet på dette hotel ved ankomsten.

Det kan endvidere lægges til grund, at Dalsø over for rejsearrangøren ved en kraftig ringeagtsytring om kvindeholdet tilkendegav, at det var ligegyldigt, hvor dette hold blev indkvarteret.

De anførte handlinger og bemærkninger fra Dalsøs side må anses som stærkt kritisable.

Ad 3. Holdkortet til kvindeholdets kamp i 2. runde.

Oplysningerne fra Geurt Gijssen bestyrker Steffensens oplysninger, og der er herefter ikke, alene på baggrund af Dalsøs oplysninger, grundlag for at antage, at Steffensen skulle have forsømt rettidigt at indlevere holdkortet til 2. runde. Der er derfor ikke grundlag for at rejse kritik mod Steffensen.

Ad 4. Den fælles middag på Hotel Kompas.

De fremkomne oplysninger om dette emne er ikke modstridende, men supplerer hinanden. Det kan derfor lægges til grund, at Dalsø - uden at underrette kvindeholdets leder Steffensen herom - i anledning af Davor Palos fødselsdag inviterede kvindeholdet til middag på Hotel Kompas og afbestilte kvindeholdets sædvanlige spisning på dette holds normale spisested.

Der er ikke grundlag for at kritisere Steffensen for, at han som leder for kvindeholdet oprindelig annullerede dette arrangement, hvorefter han, efter drøftelse med spillere på sit hold, forsøgte at genbestille det.

Det har meget muligt været en velment gæstfrihed fra Dalsøs side, at han på vegne af herreholdet inviterede kvindeholdet til fødselsdagsmiddag. Men det er kritisabelt, at han inviterede **uden også at underrette og invitere kvindeholdets leder**, og at han egenrådigt afbestilte kvindeholdets sædvanlige middag på dette holds hotel.

Ad 5. Sedlen til Louise Fredericia under 7. runde.

Det kan lægges til grund, at en svensker under Louise Fredericias parti lagde en seddel på hendes bord, men i øvrigt foreligger der stærkt modstridende forklaringer om det følgende forløb mellem på den ene side Lars Steffensens forklaring og på den anden side Louise Fredericias forklaring, der for så vidt angår en del af forløbet støttes af Harry Dalsø. Der foreligger ikke i øvrigt oplysninger, der kan bidrage til at belyse de pågældende hændelser, som jeg i øvrigt ikke har fundet af en sådan betydning, at det har givet mig anledning til at foretage yderligere skridt til undersøgelse af dem.

Jeg finder på denne baggrund ikke med tilstrækkelig sikkerhed at kunne fastlægge det præcise hændelsesforløb om overleveringen af sedlen eller om forsøgene på kontakt til turneringsledere og kan således ikke forkaste hverken den ene eller den anden parts fremstilling af hændelses forløbet.

Efter de oplysninger, der er indhentet, er der ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastlægge, på nøjagtigt hvilken måde Steffensen påtalte episoden over for Louise Fredericia under holdmødet. Men Steffensen har medgivet, at han kunne have fremlagt sagen anderledes, og Louise Fredericia har fundet hans fremgangsmåde meget ubehagelig.

Min kontakt til Lars Steffensen om sagen og min temmelig lange telefonsamtale med Louise Fredericia har efterladt det indtryk hos mig, at de er to meget forskellige personligheder, der formentlig har haft særdeles vanskeligt ved at komme på indbyrdes bølgelængde.

Hvis dette indtryk er rigtigt, har det utvivlsomt forringet mulighederne for en frugtbar kommunikation mellem dem. Hertil kommer, at de har haft meget forskellige opfattelser af den episode, der var årsag til påtalen.

Der må, som andre steder i sportsverdenen, overlades en holdleder ret vide beføjelser i hans udøvelse af skønnet over, hvordan en sådan episode bedst gribes an over for en spiller eller et hold, og jeg finder, at Lars Steffensen i den forbindelse ikke har skønnet rigtigt. Især på baggrund af at Louise Fredericia besluttede ikke endeligt at indgive sin klage, finder jeg imidlertid ikke tilstrækkelig grund til at lade et sådant fejlskøn føre til, at der rejses kritik mod Steffensen.

Efter Louise Fredericias oplysninger kan det lægges til grund, at Harry Dalsø trods viden om, at hendes klageskrivelse alene havde karakter af et foreløbigt og ikke-underskrevet udkast, har viderebragt udkastet til en bredere kreds. Dette forhold er for Dalsø kritisabelt.

Ad 6. Andre forhold under OL.

Dalsø har ikke i sine indlæg været inde på de forhold, som Steffensen har anført på dette punkt, og der er ikke grundlag for at betvivle Steffensens oplysninger.

Det kan herefter lægges til grund, at Dalsø under det danske kvindeholds første runde greb ind og protesterede mod en modstanders manglende overholdelse af noteringspligten, og at Dalsø omkring 5. runde ved forskellige ublu ordvalg forsøgte at få Steffensen til at rejse hjem.

Det er kritisabelt, at Dalsø - trods Steffensens tilstedeværelse - tiltog sig holdlederbeføjelser for kvindeholdet ved at påtale en modstanders manglende overholdelse af noteringspligten, og det er stærkt

kritisabelt, at Dalsø omkring 5. runde ved forskellige ublu ordvalg forsøgte at få Steffensen til at rejse hjem.

Ad 7. Deltagelse i internationale møder.

Det kan efter sagens oplysninger lægges til grund, at Dalsø var udpeget til at repræsentere DSU ved FIDE-mødet, og at Dalsø endvidere af HB den 1. september 2002 blev udpeget som DSUs repræsentant ved mødet i ECU. Det kan endvidere lægges til grund, at da det senere viste sig, at Lars Steffensen skulle til Bled som leder for kvindeholdet, blev Steffensen af FUs flertal (Block, Mouridsen og Knudsen) udpeget som unionens delegerede til at deltage i møderne i ECU og NSF. Det kan endvidere lægges til grund, at Dalsø ikke blev underrettet om, at det nu i stedet var Steffensen, der skulle deltage i ECU-mødet.

Det må betegnes som meget uheldigt, at såvel Dalsø som Steffensen hver især af unionens ledelse var blevet bemyndiget til på unionens vegne at deltage i ECU-mødet, og unionens ledelse har svigtet Steffensen ved tilsyneladende at overlade det til denne selv at skulle orientere Dalsø om, at FU ønskede at tilbagekalde bemyndigelsen til Dalsø om at deltage i mødet.

Det kan ikke bebrejdes Dalsø, at han på grundlag af den bemyndigelse, han fik på HB-mødet den 1. september 2002, ønskede at deltage i ECU-mødet. Det kan heller ikke bebrejdes Steffensen, at han som ligeledes bemyndiget agtede at deltage i mødet og at han - under indtryk af Dalsøs hidtidige optræden over for ham - undlod at give Dalsø den besked, som Ole Block burde have givet Dalsø. Block har da også senere beklaget dette over for Dalsø.

På den baggrund kan der ikke rejses kritik mod hverken Dalsø eller Steffensen i dette forhold.

Ad 8. Den direkte episode mellem Dalsø og Steffensen.

For så vidt angår denne episode finder jeg af de følgende årsager ikke at burde fremkomme med nogen **bevismæssig vurdering** heraf.

Der foreligger for mig kun parternes egne forklaringer til den slovenske retsbog, deres skriftlige bemærkninger i deres indlæg samt lægeerklæringerne og mailoplysningen fra Geurt Gijssen, foruden de oplysninger der foreligger om de andre, allerede nævnte, forhold. En udtrykkelig bevismæssig vurdering fra min side ville i det mindste endvidere kræve, at parterne afgav forklaringer direkte over for mig.

Sådanne afhøringer har jeg imidlertid ikke iværksat, fordi der i Slovenien er rejst sigtelse for strafbart forhold (formentlig svarende til den danske straffelovs § 244) i anledning af episoden, og denne skal derfor muligvis på et tidspunkt bedømmes af en domstol, eventuelt i Danmark, idet forholdet også er undergivet dansk straffemyndighed i medfør af straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2.

Herefter, og da jeg selv af profession er dommer, finder jeg det ukorrekt af mig, før en eventuel straffesag for en slovensk eller dansk domstol, at udtale mig om de bevismæssige forhold.

G. Sammenfattende konklusion.

De oplysninger, der er fremkommet ved undersøgelsen, fører til, at det efter min opfattelse kan lægges til grund, at Harry Dalsø - siden det øvrige forretningsudvalgs tilkendegivelse i begyndelsen af oktober 2002 om ikke at ønske efter påsken 2003 at have Dalsø som medlem af FU - viste stærk modvilje mod FU-medlemmet Lars Steffensen. Dette udmøntede sig i, at han på forskellig måde og i varierende grad modarbejdede Steffensen i forbindelse med de hverv, de begge havde fået som holdledere ved OL, såvel før som under turneringen. Dalsø modarbejdede således illoyalt, at Steffensen overhovedet rejste til OL, jf. punkt 1, herunder med en stærkt krænkende tiltaleform, og da dette ikke lykkedes, optrådte han meget illoyalt i forbindelse med indkvarteringen af Steffensen og det hold, denne var leder for, jf. punkt 2. Dalsøs beskyldning mod Steffensen for forsømmelse af holdlederjobbet i forbindelse med kvindeholdets 2. runde savner grundlag, jf. punkt 3. Dalsø optrådte illoyalt ved underfortielse for holdets leder at invitere kvindeholdets spillere til middag, jf. punkt 4. Det var også illoyalt af Dalsø, at han til en bredere kreds videregav Louise Fredericias klageudkast, jf. punkt 5. Dalsøs illoyale optræden over for Steffensen under OL understreges af de forhold, der er omtalt under punkt 6.

Der er derimod ikke grundlag for at kritisere Dalsø - og heller ikke Steffensen - i forbindelse med punkt 7. Uklarheden om møderetten til ECU-mødet må derimod tilskrives en forsømmelse fra DSUs daværende formand Ole Block.

Med hensyn til punkt 8 ønsker jeg som anført ikke at foretage nogen vurdering.

Der er ikke på noget punkt fundet tilstrækkeligt grundlag for at rejse kritik mod Lars Steffensen.

H. Afsluttende bemærkninger.

Som tidligere nævnt har min undersøgelse ikke omfattet Harry Dalsøs og Lars Steffensens varetagelse af deres hverv som FU- medlemmer uden direkte tilknytning til OL i Bled.

Af hensyn til DSU's arbejde med i fremtiden at udpege egnede lederemner skal jeg imidlertid nævne, at alene undersøgelsen af OL-forløbet og min telefoniske og skriftlige kontakt med parterne i den forbindelse har givet mig den opfattelse, at det ikke har været hensigtsmæssigt at vælge hverken Harry Dalsø eller Lars Steffensen til at indgå i Top-5 i ledelsen af en organisation med over 6.000 medlemmer eller til at udpege dem som ledere for de danske hold ved en begivenhed som et Skak- OL. For Dalsøs vedkommende begrunder jeg især dette med den illoyalitet og egenrådighed samt i øvrigt kritisable adfærd, som jeg foran har beskrevet, og for Steffensens vedkommende med, at det formentlig har været vanskeligt for ham at opfylde de ganske store krav til evner for især ledelse og organisation, det i mange situationer stiller at skulle løse alle de opgaver, der forekommer på sådanne poster. Til Steffensens undskyldning skal det nævnes, at hans vanskeligheder utvivlsomt er blevet væsentligt forøget på grund af Dalsøs adfærd over for ham.

Det er altid lettere at vurdere forhold i bakspejlet, men det må under alle omstændigheder være nærliggende for DSU at bruge forløbet som en klar opfordring til fremover at udvise en meget betydelig omhu og at gøre sig nøje overvejelser ved udvælgelsen, når eventuelt egnede personer bringes i forslag til ledende poster.

Det kan imidlertid ikke bebrejdes hverken Dalsø eller Steffensen, at de har ladet sig vælge til de pågældende poster.

Min undersøgelse har fundet sted uden for et juridisk miljø, og dette har præget dens forløb, hvilket jeg har stor forståelse for, idet en sådan undersøgelse bør kunne foretages, uden at parterne skal bekoste advokatbistand.

Uanset dette har jeg i mindre grad forståelse for, at parterne (især Dalsø) har haft vanskeligt ved at opfylde almindelige elementære krav til praktisk kommunikation, der ikke kræver juridisk baggrund. Dette gælder således manglende datering af redegørelser (begge konsekvent), manglende tilsendelse af kopier til modparten trods min udtrykkelige anmodning herom (Steffensens første indlæg, Dalsøs to sidste) samt manglende

overholdelse af fastsatte frister (Dalsø). Nogle af disse forhold har betydet, at undersøgelsen har trukket længere ud, end jeg havde tilsigtet, idet jeg også har måttet indpasse arbejdet blandt andre gøremål af såvel skaklig som anden art.

Den foretagne undersøgelse er ikke et fænomen, der er sædvanligt forekommende inden for skakverdenen. Jeg er derfor nødt til at understrege, at denne beretnings indhold, herunder dens konklusioner, ikke er at betragte som et debatoplæg, som jeg kan forventes senere at ville indgå i en diskussion om, hverken med Harry Dalsø, Lars Steffensen eller andre. Beretningen er hellere ikke et stykke forskningsarbejde, som jeg stiller op til forsvar af. Den er derimod alene resultatet af min opfyldelse af den anmodning om en undersøgelse, som Dansk Skak Unions ledelse i december 2002 rettede til mig.

Jeg vil anbefale, at min beretning snarest muligt sendes i kopi til Harry Dalsø og Lars Steffensen. Jeg finder det endvidere naturligt, at den sendes til Ole Block, Per Andreasen og Louise Fredericia, der alle har bidraget med oplysninger, ligesom jeg i øvrigt, under punkt 7, har rejst en vis kritik mod Ole Blocks håndtering af uklarheden om møderetten til ECU-mødet i Bled.

Det er ikke min, men Dansk Skak Unions opgave som rekvirent af undersøgelsen, at tage stilling til, hvordan min beretning i øvrigt skal anvendes. Jeg sender derfor alene beretningen til unionens formand med henblik på, at unionens hertil kompetente organer kan afgøre, hvem beretningen bør sendes til, og hvordan den ønskes anvendt.

Tjele, den 27. marts 2003

Morten Fabrin

